

Missatge del Sant Pare Benet XVI per a la XXVIII Jornada Mundial de la Joventut 2013

“Us convido a preparar-vos per a la Jornada Mundial de Rio de Janeiro meditant des d'ara sobre el tema de la trobada: Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus (cf. Mt 28, 19)”

19/01/2013

Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus (cf. *Mt* 28, 19)

Estimats joves,

Vull fer-vos arribar a tots una salutació plena d'alegria i d'afecte. Estic segur que la majoria de vosaltres heu tornat de la Jornada Mundial de la Joventut de Madrid «arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe» (cf. *Col* 2,7). Aquest any hem celebrat en les diferents diòcesis l'alegria de ser cristians, inspirats pel tema: « *Viviu sempre contents en el Senyor !* » (*Fl* 4, 4). I ara ens preparem per a la propera Jornada Mundial, que se celebrarà en Rio de Janeiro, al Brasil, al mes de juliol de 2013.

Voldria renovar sobretot la meua invitació a què participeu en aquesta important cita. La cèlebre estàtua del Crist Redemptor, que domina aquella ciutat brasilera, en serà el símbol eloqüent. Els braços oberts són el

signe de l'acollida que el Senyor regala a tots els qui acudeixen a ell, i el seu cor representa l'immens amor que té per cadascun de vosaltres. Deixeu-vos atraure per ell! Viviu aquesta experiència de l'encontre amb Crist, al costat de tants altres joves que es reuniran a Rio per a la propera trobada mundial! Deixeu-vos estimar per ell i sereu els testimonis que tant necessita el món.

Us convido a preparar-vos per a la Jornada Mundial de Rio de Janeiro meditant des d'ara sobre el tema de la trobada: **Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus** (cf. *Mt* 28, 19). Es tracta de la gran exhortació missionera que Crist va deixar a tota l'Església i que segueix sent actual també avui, dos mil anys després. Aquesta crida missionera ha de ressonar ara amb força en els vostres cors. L'any de preparació per a la trobada de Rio coincideix amb l'Any de la Fe, al començament del qual el

Sínode dels Bisbes ha dedicat els seus treballs a «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana». Per això, estimats joves, m'alegro que també vosaltres us impliqueu en aquest impuls missioner de tota l'Església: donar a conèixer el Crist, que és el do més preciós que podeu donar als altres.

1. Una crida urgent

La història ens ha mostrat quants joves, mitjançant el generós do de si mateixos i anunciant l'Evangelí, han contribuït enormement al Regne de Déu i al desenvolupament d'aquest món. Amb gran entusiasme, han portat la bona nova de l'Amor de Déu, que s'ha manifestat en Crist, amb mitjans i possibilitats molt inferiors als mitjans que disposem avui. Penso, per exemple, en el beat José de Anchieta, jove jesuïta espanyol del segle XVI, que va partir a les missions a Brasil quan tenia

menys de vint anys i va esdevenir un gran apòstol del Nou Món. Però penso també en els qui us dediqueu generosament a la missió de l'Església. D'això vaig obtenir un sorprenent testimoni en la Jornada Mundial de Madrid, sobretot en la trobada amb els voluntaris.

Hi ha molts joves avui que dubten profundament que la vida sigui un do i no veuen amb claredat el camí. Davant les dificultats del món contemporani, molts es pregunten sovint: Què puc fer? La llum de la fe il·lumina aquesta foscor, ens fa comprendre que cada existència té un valor inestimable, perquè és fruit de l'amor de Déu. Ell estima també a qui s'ha allunyat d'ell, té paciència i espera, és més, ell ha lliurat el seu Fill, mort i ressuscitat, perquè ens alliberi radicalment del mal. I Crist ha enviat els seus deixebles perquè portin a tots els pobles aquest anunci joios de salvació i de vida nova.

En la seva missió d'evangelització,
l'Església compta amb vosaltres.
Estimats joves: vosaltres sou els
primers missioners entre els joves. Al
final del concili Vaticà II, del qual
celebrem el cinquanta aniversari
enguany el servent de Déu Pau VI va
lliurar als joves del món un missatge
que començava amb aquestes
paraules: «A vosaltres, els joves d'un
i altre sexe del món sencer, el Concili
vol adreçar el seu últim missatge.
Perquè sou vosaltres els que
recollireu la torxa de mans dels
vostres progenitors i viureu en el
món en el moment de les
transformacions més grans de la
seva història. Sou vosaltres qui,
recollint el millor de l'exemple i els
ensenyaments dels vostres pares i
mestres, formareu la societat de
demà; us salvareu o sucumbireu amb
ella». Concloïa amb una crida:
«Construïu amb entusiasme un món
millor que el dels vostres grans»

(Missatge als Joves, 8 de desembre de 1965).

Estimats joves, aquesta invitació és de gran actualitat. Estem travessant un període històric molt particular. El progrés tècnic ens ha ofert possibilitats inaudites d'interacció entre els homes i la població, però la globalització d'aquestes relacions només serà positiva i farà créixer el món en humanitat si es fonamenta no en el materialisme sinó en l'amor, que és l'única realitat capaç de satisfer el cor de cada un i d'unir les persones. Déu és amor. L'home que s'oblida de Déu resta sense esperança i és incapaç d'estimar el seu proïsme. Per això, és urgent testimoniar la presència de Déu, perquè cada un la pugui experimentar. La salvació de la humanitat i la salvació de cada un de nosaltres estan en joc. Qui compregui aquesta necessitat, només podrà exclamar amb Pau: «Ai

de mi si no anunciés l'Evangeli!» (1 Co 9, 16).

2. Sigueu deixebles de Crist

Aquesta crida missionera se us adreça també per una altra raó: és necessària per al vostre camí de fe personal. El beat Joan Pau II va escriure: «La fe es reforça donant-la» (Enc. *Redemptoris missio* , 2). En anunciar l'Evangeli vosaltres mateixos creixeu arrelant-vos cada vegada més profundament en el Crist, us convertiu en cristians madurs. El compromís missioner és una dimensió essencial de la fe, no es pot ser un veritable creient si no s'evangelitza. L'anunci de l'Evangeli no pot ser més que la conseqüència de l'alegria d'haver trobat en Crist la roca sobre la qual construir la pròpia existència. Esforçant-nos a servir als altres i a anunciar-los l'Evangeli, la vostra vida, sovint dispersa en diverses activitats, trobarà la unitat

en el Senyor; us construïreu també vosaltres mateixos, creixereu i madurareu en humanitat.

Què significa ser missioners?

Significa sobretot ser deixebles del Crist, escoltar una i altra vegada la invitació a seguir-lo, la invitació a mirar-lo: « Feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor » (*Mt* 11, 29). Un deixeble és, de fet, una persona que es posa a l'escolta de la paraula de Jesús (cf. *Lc* 10, 39), a qui es reconeix com el bon Mestre que ens ha estimat fins a donar la vida. Per això, es tracta que cada un de vosaltres es deixi plasmar cada dia per la Paraula de Déu; aquesta us farà amics del Senyor Jesucrist, capaços d'incorporar altres joves en aquesta amistat amb ell.

Us aconsello que feu memòria dels dons rebuts de Déu per transmetre'ls. Apreneu a llegir la vostra història personal, preneu també consciència

de la meravellosa herència de les generacions que us han precedit: nombrosos creients ens han transmès la fe amb valentia, enfrontant-se a proves i incomprendensions. No oblidem pas que formem part d'una gran cadena d'homes i dones que ens han transmès la veritat de la fe i que compten amb nosaltres perquè altres la rebin. L'ésser missioners pressuposa el coneixement d'aquest patrimoni rebut, que és la fe de l'Església. Cal conèixer allò que es creu, per poder-lo anunciar. Com vaig escriure en la introducció de YouCat, el catecisme per a joves que us vaig regalar a la trobada de Madrid, «heu de conèixer la vostra fe d'una manera tan precisa com un especialista en informàtica coneix el sistema operatiu de l'ordinador, com un bon músic coneix la seva peça musical. Sí, heu d'estar més profundament arrelats en la fe que la generació dels vostres pares, per

poder enfrontar-vos als reptes i temptacions d'aquest temps amb força i decisió» (Pròleg).

3. Aneu

Jesús envia els deixebles en missió amb aquest encàrrec: « *Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'Evangelí a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran* »(Mc 16, 15-16).

Evangelitzar significa portar als altres la bona nova de la salvació i aquesta bona nova és una persona: Jesucrist. Quan el trobo, quan descobreixo fins a quin punt sóc estimat per Déu i salvat per ell, neix en mi no només el desig, sinó la necessitat de donar-lo a conèixer a altres. Al principi de l'Evangelí de Joan veiem a Andreu que, després d'haver trobat Jesús, es dóna pressa per portar el seu germà Simó (cf. Jn 1, 40-42). L'evangelització parteix

sempre de la trobada amb Crist, el Senyor. Qui s'ha acostat a ell i ha fet l'experiència del seu amor, vol compartir de seguida la bellesa d'aquesta trobada que neix d'aquesta amistat. Com més coneixem el Crist, més desitgem anunciar-lo. Com més parlem amb ell, més desitgem parlar d'ell. Com més ens hem deixat conquerir, més volem portar a altres cap a ell.

Mitjançant el baptisme, que ens fa néixer a una vida nova, l'Esperit Sant s'estableix en nosaltres i inflama la nostra ment i el nostre cor. És ell qui ens guia a conèixer Déu i entaular una amistat cada vegada més profunda amb el Crist, és l'Esperit qui ens impulsa a fer el bé, a servir els altres, a lliurar-nos. Mitjançant la confirmació som enfortits pels dons per testimoniar l'Evangelí amb més maduresa cada vegada. L'ànima de la missió és l'Esperit d'amor, que ens empeny a sortir de nosaltres

mateixos, per «anar» i evangelitzar. Estimats joves, deixeu-vos conduir per la força de l'amor de Déu, deixeu que aquest amor venci la tendència a tancar-se al propi món, en els propis problemes, en els propis costums. Tingueu el valor de «sortir» de vosaltres mateixos cap als altres i guiar-los fins la trobada amb Déu.

4. Arribeu a tots els pobles

Crist ressuscitat va enviar els deixebles a testimoniar la seva presència salvadora a tots els pobles, perquè Déu, en el seu amor sobreabundant, vol que tots se salvin i que ningú es perdi. Amb el sacrifici d'amor de la Creu, Jesús va obrir el camí perquè cada home i cada dona puguin conèixer Déu i entrar en comunió d'amor amb ell. Ell va constituir una comunitat de deixebles per portar l'anunci de salvació de l'Evangelí d'un cap a l'altre de la terra, per arribar als

homes i dones de cada lloc i de tot temps. Fem nostre aquest desig de Jesús!

Benvolguts amics, obriu els ulls i mireu al vostre voltant. Hi ha molts joves que han perdut el sentit de la seva existència. Aneu! Crist també us necessita. Deixeu-vos portar pel seu amor, sigueu instruments d'aquest amor immens, perquè arribi a tothom, especialment als qui són «lluny». Alguns són lluny geogràficament, mentre que altres són lluny perquè la seva cultura no deixa espai a Déu, alguns encara no han acollit personalment l'Evangelí; altres, en canvi, tot i haver-lo rebut, viuen com si Déu no existís. Obrim a tots les portes del nostre cor, mirem d'entrar en diàleg amb ells, amb senzillesa i respecte mutu. Aquest diàleg, si és viscut amb veritable amistat, donarà fruit. Els «pobles» a què hem estat enviats no són només els altres països del món, sinó també

els diferents àmbits de la vida: les famílies, els barris, els ambients d'estudi o treball, els grups d'amics i els llocs d'oci. L'anunci joiós de l'Evangeli està destinat a tots els ambients de la nostra vida, sense exclusió.

Voldria subratllar dos camps on cal que visqueu amb especial atenció el vostre compromís missioner. El primer és el de les comunicacions socials, en particular el món d'Internet. Estimats joves, com ja us vaig dir en una altra ocasió, «sentiu-vos compromesos a sembrar en la cultura d'aquest nou ambient comunicatiu i informatiu els valors sobre els quals es recolza la vostra vida. [...] A vosaltres, joves, que gairebé espontàniament us sentiu en sintonia amb aquests nous mitjans de comunicació, us correspon de manera particular la tasca d'evangelitzar aquest "continent digital"»(Missatge per a la XLIII

Jornada Mundial de les
Comunicacions Socials, 24 maig
2009). Per això, sapigueu utilitzar
amb saviesa aquest mitjà,
considerant també les insídies que
conté, en particular el risc de la
dependència, de confondre el món
real amb el virtual, de substituir la
trobadra i el diàleg directe amb les
persones pels contactes a la xarxa.

El segon àmbit és el de la mobilitat.
Avui són cada vegada més
nombrosos els joves que viatgen, tant
per motius d'estudi, com de feina o
diversió. Però penso també en tots
els moviments migratoris, amb els
quals milions de persones, sovint
joves, es traslladen i canvien de regió
o país per motius econòmics o
socials. També aquests fenòmens
poden esdevenir ocasions
providencials per a la difusió de
l'Evangeli. Estimats joves, no tingueu
por a testimoniar la vostra fe també
en aquests contextos; comunicar la

joia de la trobada amb Crist és un do preciós per a aquells amb qui us trobeu.

5. Feu deixebles

Penso que sovint heu experimentat la dificultat que els vostres coetanis participin en l'experiència de la fe. Sovint haureu constatat com en molts joves, especialment en certes fases del camí de la vida, hi ha el desig de conèixer Crist i viure els valors de l'Evangeli, però no se senten idonis i capaços. Què es pot fer? Sobretot, amb la vostra proximitat i el vostre senzill testimoni obriu una bretxa a través de la qual Déu pot tocar els seus cors. L'anunci de Crist no consisteix només en paraules, sinó que ha d'implicar tota la vida i traduir-se en gestos d'amor. És l'amor que Crist ha infós en nosaltres allò que ens fa evangelitzadors; el nostre amor ha de conformar-se cada vegada més amb

el seu. Com el bon samarità, hem de tractar amb atenció els qui trobem, hem de saber escoltar, comprendre i ajudar, per poder menar a qui cerca la veritat i el sentit de la vida cap a la casa de Déu, que és l'Església, on es troba l'esperança i la salvació (cf. *Lc* 10,29-37). Estimats amics, mai no oblideu que el primer acte d'amor que podeu fer cap al proïsme és el de compartir la font de la nostra esperança: Qui no dóna Déu, dóna molt poc. Jesús ordena als apòstols: « aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat» (*Mt* 28, 19-20). Els mitjans que tenim per «fer deixebles» són principalment el baptisme i la catequesi. Això vol dir que hem de conduir les persones que evangelitzem perquè trobin el Crist viu, de manera particular en la seva Paraula i en els sagraments. D'aquesta manera podran creure en

ell, coneixeran Déu i viuran de la seva gràcia. Voldria que cada un es preguntés: He sentit mai el valor de proposar el baptisme als joves que encara no l'han rebut? He convidat algú a seguir un camí per descobrir la fe cristiana? Estimats amics, no tingueu por de proposar als vostres coetanis la trobada amb Crist.

Invoqueu l'Esperit Sant: Ell us guiarà per poder entrar cada vegada més en el coneixement i l'amor de Crist i us farà creatius per transmetre l'Evangelí.

6. Ferms en la fe

Davant les dificultats de la missió d'evangelitzar, de vegades tindreu la temptació de dir com el profeta Jeremies: « *Ah, Senyor, Déu meu! Sóc massa jove. Com sabré parlar?* ». Però Déu també us contesta: « *No diguis que ets massa jove. Vés on jo t'enviaré, digues el que jo t'ordenaré.* » (Jr 1, 6-7). Quan us sentiu ineptes,

incapaços i febles per anunciar i testimoniar la fe, no tingueu por. L'evangelització no és una iniciativa nostra que depengui sobretot dels nostres talents, sinó que és una resposta confiada i obedient a la crida de Déu, i per això no es basa en la nostra força, sinó en la seva. Això ho va experimentar l'apòstol Pau: « *Però portem aquest tresor en gerres de terrissa, perquè quedi ben clar que aquest poder incomparable ve de Déu, i no pas de nosaltres* » (2 Co 4, 7).

Per això us convido a què us arreleu en la pregària i en els sagraments. L'evangelització autèntica neix sempre de l'oració i està sostinguda per ella. Primer hem de parlar amb Déu per poder parlar de Déu. En la pregària li encomanem al Senyor les persones a qui hem estat enviats i li supliquem que els toqui el cor; demanem a l'Esperit Sant que ens faci instruments per a la salvació d'ells; demanem a Crist que posi les

paraules en els nostres llavis i ens faci ser signes del seu amor. De manera més general, demanem per la missió de tota l'Església, segons la petició explícita de Jesús: « *Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors.* (Mt 9,38).

Sapigueu trobar a l'eucaristia la font de la vostra vida de fe i del vostre testimoni cristià, participant amb fidelitat a la missa dominical i cada vegada que pugueu durant la setmana. Acudiu freqüentment al sagrament de la reconciliació, que és una trobada preciosa amb la misericòrdia de Déu que ens acull, ens perdona i renova els nostres cors en la caritat. No dubteu a rebre el sagrament de la confirmació, si encara no l'heu rebut, preparant-vos amb cura i sol·licitud. És amb l'eucaristia, el sagrament de la missió per excel·lència, que ens dóna la força i l'amor de l'Esperit Sant per professar la fe sense por. Us animo també a que feu adoració eucarística;

aturar-se en l'escolta i el diàleg amb Jesús present en el sagrament és el punt de partida d'un nou impuls missioner.

Si seguiu per aquest camí, Crist mateix us donarà la capacitat de ser plenament fidels a la seva Paraula i de testimoniar-la amb lleialtat i valor. De vegades sereu cridats a demostrar la vostra perseverança, en particular quan la Paraula de Déu susciti oposició o tancament. En certes regions del món, per la manca de llibertat religiosa, alguns de vosaltres patiu per no poder donar testimoni de la pròpia fe en Crist. Hi ha qui ja ha pagat amb la vida el preu de la seva pertinença a l'Església. Us animo que romangueu fermes en la fe, segurs que Crist és al vostre costat en aquesta prova. Ell us repeteix: « *Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies!* »

Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel
»(Mt 5, 11-12).

7. Amb tota l'Església

Estimats joves, per romandre fermes en la confessió de la fe cristiana allà on heu estat enviats, necessiteu l'Església. Ningú no pot ser testimoni de l'Evangelí en solitari. Jesús envia els deixebles a la missió en grups: «Feu deixebles» està escrit en plural. Per tant, nosaltres sempre donem testimoni com a membres de la comunitat cristiana; la nostra missió és fecundada per la comunió que vivim en l'Església, i gràcies a aquesta unitat i aquest amor recíproc ens reconeixeran com a deixebles de Crist (cf. Jn 13, 35). Dono gràcies a Déu per la preciosa obra d'evangelització que realitzen les nostres comunitats cristianes, les nostres parròquies i els nostres moviments eclesials. Els fruits

d'aquesta evangelització pertanyen a tota l'Església: « *Un és el qui sembra i un altre el qui sega* » (Jn 4, 37).

En aquest sentit, vull donar gràcies pel gran do dels missioners, que dediquen tota la seva vida a anunciar l'Evangeli fins els confins de la terra. Així mateix, dono gràcies al Senyor pels preveres i consagrats, que es lliuren totalment perquè Jesucrist sigui anunciat i estimat. Desitjo encoratjar aquí els joves que són cridats per Déu, que es comprometin amb entusiasme en aquestes vocacions: « *Fa més feliç donar que rebre* » (Ac 20, 35). Als qui ho deixen tot per seguir-lo, Jesús els ha promès el cent per u i la vida eterna (cf. Mt 19, 29).

També dono gràcies per tots els fidels laics que allà on es troben, en família o a la feina, s'esforcen a viure la seva vida quotidiana com una missió, perquè Crist sigui estimat i servit i

perquè creixi el Regne de Déu. Penso, en particular, en tots els qui treballen en el camp de l'educació, la sanitat, l'empresa, la política i l'economia i en tants ambients de l'apostolat seclar. Crist necessita el vostre compromís i el vostre testimoni. Que res -ni les dificultats, ni les incomprensions- no us faci renunciar a portar l'Evangelí de Crist als llocs on us trobeu; cada un de vosaltres és valuós en el gran mosaic de l'evangelització.

8. «Sóc aquí, Senyor»

Estimats joves, en concloure voldria convidar-vos que escolteu, en el més profund de vosaltres mateixos la crida de Jesús a anunciar l'Evangelí. Com mostra la gran estàtua de Crist Redemptor a Rio de Janeiro, se sent obert per estimar tothom, sense distinció, i els seus braços són estesos per abraçar tothom. Sigueu vosaltres el cor i els braços de Jesús. Aneu a donar testimoni del seu amor, sigueu

els nous missioners animats per l'amor i l'acollida. Seguiu l'exemple dels grans missioners de l'Església, com sant Francesc Xavier i tants altres.

Al final de la Jornada Mundial de la Joventut a Madrid, vaig beneir alguns joves de diversos continents que partien en missió. Ells representaven a tants joves que, seguint el profeta Isaïes, diuen al Senyor: « *Aquí em tens. Envia-m'hi* » (Is 6, 8). L'Església confia en vosaltres i us agraeix sincerament el dinamisme que li doneu. Feu servir els vostres talents amb generositat al servei de l'anunci de l'Evangelí. Sabem que l'Esperit Sant es regala als qui, en pobresa de cor, es posen a disposició de tal anunci. No tingueu por. Jesús, Salvador del món, és amb nosaltres cada dia, fins a la fi del món (cf. Mt 28, 20).

Aquesta crida, que adreço als joves d'arreu del món, assumeix una particular rellevància per a vosaltres, estimats joves d'Amèrica Llatina. A la V conferència general de l'Episcopat Llatinoamericà, que va tenir lloc a Aparecida el 2007, els bisbes van llançar una «missió continental». Els joves, que en aquell continent constitueixen la majoria de la població, representen un potencial important i valuós per a l'Església i la societat. Sigueu vosaltres els primers missioners. Ara que la Jornada Mundial de la Joventut torna a Amèrica Llatina, exhorto tots els joves del continent: transmeteu als vostres coetanis del món sencer l'entusiasme de la vostra fe.

Que la Mare de Déu, Estrella de la Nova Evangelització, invocada també amb les advocacions de la Mare de Déu d'Aparecida i de la Mare de Déu de Guadalupe, us acompanyi en la vostra missió de testimonis de l'amor

de Déu. A tots imparteixo, amb particular afecte, la meva benedicció apostòlica.

Vaticà, 18 octubre 2012

Benedictus pp. XVI

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/missatge-
del-sant-pare-benet-xvi-per-a-la-xxviii-
jornada-mundial-de-la-joventut-2013/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/missatge-del-sant-pare-benet-xvi-per-a-la-xxviii-jornada-mundial-de-la-joventut-2013/)
(17/08/2025)